

عنوان مقاله:

موانع برقراری روابط دیپلماتیک و همگرایی منطقه اس مصر بعد از انقلاب اسلامی 57

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حماسه سیاسی (با رویکردی بر تحولات خاورمیانه) و حماسه اقتصادی (با رویکردی بر مدیریت و حسابداری)
(سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

سید امیر نیاکوئی - استاد یار دانشگاه گیلان

حسن خزیر - کارشناس ارشد روابط بین الملل

پروا پور طهماسبی - کارشناس ارشد روابط بین الملل

خلاصه مقاله:

دیپلماسی فعال جمهوری اسلامی ایران در برابر کشورهای جهان عرب که در حاشیه ی اجلاس بین المجالس با دیدار رئیس جمهور مصر - حسنی مبارک انجام گرفت می تواند نقطه ی عطفی در چشم انداز روابط دو کشور محسوب شود . در همین راستا ابراز علاقه محمود احمدی نژاد در نشست همکاری خلیج فارس برای برقراری مجدد روابط با مصر و افزایش مناسبات فرهنگی ، اقتصادی و سیاسی میان دو کشور نوید بخش فصل جدیدی از روابط میان دو کشور است ایران و مصر بعنوان دو قدرت منطقه ای و تاثیر گذار جهان اسلام می توانند با همکاری ، منافع مشترک متعددی را از قبال این روابط پیگیری نمایند که تحقق این هدف مستلزم شناخت زمینه های متعدد واگرایی و همگرایی در روابط دو کشور و راه کارهای پیشروی برای بهبود شرایط است این میان تلاش پیگیر در برخی دولت ها با اتخاذ سیاست تفرقه افکنی میان قطب های جهان اسلام زمینه ی شکاف و دو دستگی میان امت اسلامی را فراهم می کنند که بر پیچیدگی اوضاع دو کشور افزوده می شود . این مقاله به دنبال آن است که با ارائه چارچوب نظری به تاثیر متقابل بین دو کشور ایران و مصر از نظر روابط بین المللی سیاسی بپردازد. بر این اساس پرسش اصلی مقاله این است که موانع برقراری روابط دیپلماتیک و همگرایی منطقه ای بین دو کشور ایران و مصر از نظر روابط بین المللی و سیاسی چیست؟ یافته های مقاله حاکی از آن است که با شناخت موانع سیاسی اقتصادی و فرهنگی برای از بین بردن ویا فائق آمدن بر آن با سیاست و برنامه ریزی به تنش زدائی و حل اختلافات بین دو کشور پرداخته و در نهایت با ائتلاف برای صلح تا حدودی فاصله میان ایران و مصر را کاهش داد.

کلمات کلیدی:

مصر، اجلاس بین المجالس، خلیج فارس ، حسنی مبارک ، قطب ، منافع مشترک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/495676>

